

Sprawa C-540/09

Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

przeciwko

Skatteverket

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten)

Odesłanie prejudycjalne – Szósta dyrektywa VAT – Artykuł 13 cz. 1 lit. d) pkt 5 – Zwolnienia – Gwarancja emisji („underwriting guarantee”) świadczona przez instytucje kredytowe za zapłatę prowizji spółkom emitującym w ramach emisji akcji na rynku kapitałowym – Transakcje dotyczące papierów wartościowych

Streszczenie wyroku

Postanowienia podatkowe – Harmonizacja ustawodawstw – Podatki obrotowe – Wspólny system podatku od wartości dodanej – Zwolnienia przewidziane w szóstej dyrektywie – Transakcje dotyczące papierów wartościowych, o których mowa w art. 13 cz. 1 lit. d) pkt 5

(dyrektywa Rady 77/388, art. 13 cz. 1 lit. d) pkt 5

Artykuł 13 cz. 1 lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy 77/388 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych powinien być interpretowany w ten sposób, że zwolnienie z podatku VAT przewidziane w tym przepisie obejmuje usługi, jakie instytucja kredytowa świadczy w formie gwarancji emisji za wynagrodzeniem spółce zamierzającej emitować akcje, na podstawie której instytucja ta zobowiązuje się do nabycia akcji, na które nie dokonano zapisu w dniu zakończenia subskrypcji.

(por. pkt 38; sentencja)

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 10 marca 2011 r.(*)

Odesłanie prejudycjalne – Szósta dyrektywa VAT – Artykuł 13 cz. 1 lit. d) pkt 5 – Zwolnienia – Gwarancja emisji („underwriting guarantee”) świadczona przez instytucje kredytowe za zapłatę prowizji spółkom emitującym w ramach emisji akcji na rynku kapitałowym – Transakcje dotyczące papierów wartościowych

W sprawie C-540/09

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie

prejudycjalnym, złoony przez Regeringsrätten (Szwecja) postanowieniem z dnia 10 grudnia 2009 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 21 grudnia 2009 r., w postępowaniu:

Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

przeciwko

Skatteverket,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: J.C. Bonichot, prezes izby, K. Schiemann, C. Toader (sprawozdawca), A. Prechal i E. Jarašiūnas, sędziowie,

rzecznik generalny: N. Jääskinen,

sekretarz: C. Strömholm, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 10 listopada 2010 r.,
rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp przez J. Hefnera, skattejurist,
- w imieniu Skatteverket przez M. Loeba, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu szwedzkiego przez A. Falk, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Irlandii przez D. O'Hagana, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez A. Astona, SC,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez D. Triantafyllou oraz J. Enegrena, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2010 r.,
wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 13 cz. 1 lit. a) i d) pkt 1, 2, i 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1, zwanej dalej „szóstą dyrektywą”).

2 Wniosek został złożony w ramach sporu pomiędzy Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp (zwanym dalej „SEB”) a Skatteverket (szwedzkim organem podatkowym) w przedmiocie zakwalifikowania dla celów zwolnienia z podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „podatkiem VAT”) usług gwarancji emisji („underwriting guarantee”).

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Artyku? 2 szóstej dyrektywy przewiduje:

„Opodatkowaniu podatkiem [VAT] podlega:

1) dostawa towarów lub usług ?wiadczona odp?atnie na terytorium kraju przez podatnika, który jako taki wyst?puje [dostawa towarów lub ?wiadczenie usług dokonywane odp?atnie na terytorium kraju przez podatnika, dzia?aj?cego w takim charakterze;

[...]”.

4 Artyku? 13 cz??? B szóstej dyrektywy stanowi:

„Nie naruszaj?c innych przepisów Wspólnoty, pa?stwa cz?onkowskie zwalniaj? na warunkach, które ustalaj? w celu zapewnienia w?a?ciwego i prostego zastosowania zwolnie? od podatku i zapobie?enia oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania lub nadu?yciom:

a) transakcje ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, wraz z usługami pokrewnymi, ?wiadczonymi przez maklerów i ich przedstawicieli [brokerów i po?redników ubezpieczeniowych];

[...]

d) nast?puj?ce transakcje:

1) udzielanie oraz negocjacje [po?rednictwo] w sprawach kredytu oraz zarz?dzanie kredytem przez osob? udzielaj?c? go;

2) negocjacje [po?rednictwo] i przej?cie zobowi?za?, por?cze? i innych zabezpiecze? kredytowych lub innego zabezpieczenia oraz zarz?dzanie zabezpieczeniami kredytowymi przez osob? udzielaj?c? kredytu;

[...]

5) transakcje, ??cznie z negocjacjami [w tym po?rednictwo], z wyj?tkiem zarz?dzania i przechowywania, dotycz?ce akcji, udziałów w spółkach lub stowarzyszeniach, obligacji i innych rodzajów papierów warto?ciowych, z wyj?tkiem:

– dokumentów ustanawiaj?cych w?asno?? [tytu? prawny do] towarów,

– praw lub papierów warto?ciowych, okre?lonych w art. 5 ust. 3;

[...]”.

Prawo krajowe

5 Artyku? 1 rozdzia?u 1 mervärdesskattelagen (ustawy o podatku od warto?ci dodanej) (1994:200), z dnia 30 marca 1994 r. (SFS 1994, nr 200, zwanej dalej „ustaw? o podatku VAT”) stanowi:

„Zgodnie z niniejsz? ustaw? [podatek VAT] jest nale?ny:

1) z tytu?u dostawy towarów lub ?wiadczenia usług podlegaj?cych opodatkowaniu i dokonywanych na terytorium kraju w ramach dzia?alno?ci zawodowej;

[...].

6 Artykuł 9 rozdziału 3 ustawy o podatku VAT stanowi:

„Zwolnione z podatku VAT jest świadczenie usług bankowych oraz finansowych, a także transakcje dotyczące papierów wartościowych lub inne podobne czynności.

Usługi bankowe i finansowe nie obejmują działalności notarialnej oraz usług inkasowania faktur oraz usług administracyjnych dotyczących fakturowania lub wynajmu miejsc do przechowywania.

Przez »transakcje dotyczące papierów wartościowych« rozumie się:

- 1) sprzedaż i pośrednictwo maklerskie dotyczące akcji, innych tytułów uczestnictwa w spółce oraz wierzytelności, niezależnie od tego, czy są one reprezentowane przez papiery wartościowe;
- 2) zarządzanie funduszami inwestycyjnymi w rozumieniu ustawy (2004:46) dotyczącej funduszy inwestycyjnych”.

7 Artykuł 10 tego samego rozdziału 3 ustawy o podatku VAT ma następującą treść:

„Zwolnione jest świadczenie usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, włącznie z usługami świadczonymi przez brokerów lub przez innych pośredników ubezpieczeniowych dotyczącymi ubezpieczenia lub reasekuracji”.

Okoliczności faktyczne postępowania przed sądem krajowym oraz pytanie prejudycjalne

8 SEB jest szwedzką instytucją kredytową, która stoi na czele „grupy podatkowej VAT” („mervärdesskattegrupp”). Owa instytucja kredytowa świadczy również usługi finansowania spółek w związku z emisją instrumentów finansowych.

9 W trakcie 2002 r. SEB wraz z inną spółką będącą członkiem tej samej grupy podatkowej VAT świadczyły na rzecz trzeciej spółki usługi gwarancji emisji, zgodnie z którymi członkowie tej grupy zobowiązali się do nabycia akcji tej spółki, na które nie dokonano zapisów do dnia wygaśnięcia terminu subskrypcji (zwane dalej „gwarancją emisji”). Z tytułu udzielenia tej gwarancji członkowie grupy otrzymali wynagrodzenie w postaci zapłaty prowizji.

10 Uważając, że udzielenie gwarancji emisji korzysta ze zwolnienia z podatku VAT, rzeczona grupa nie zafakturowała ani też nie zaksięgowiała podatku VAT w odniesieniu do zapłaty owej prowizji.

11 W wyniku kontroli podatkowej przeprowadzonej w 2005 r. Skatteverket stwierdziło, że świadczenie usług gwarancji emisji nie stanowiło transakcji zwolnionej z podatku VAT i decyzją z dnia 30 grudnia 2005 r. wydała decyzję określającą wysokość podatku VAT za okres rozliczeniowy od października 2002 r.

12 Decyzja ta została zaskarżona przez SEB do länsrätten i Stockholms län (okręgowego sądu administracyjnego w Sztokholmie), który oddalił skargę.

13 Grupa wniosła odwołanie od wyroku oddalającego do Kammarrätten i Stockholm (apelacyjnego sądu administracyjnego w Sztokholmie). Ponieważ sąd ten oddalił odwołanie, SEB wniosła kolejny środek zaskarżenia do Regeringsrätten (najwyższego sądu administracyjnego), podnosząc, że sporna gwarancja emisji jest porównywalna z innymi usługami świadczonymi w sektorze finansowym, które nie dają podstawy dla poboru podatku VAT, takich

jak transakcje dotyczące papierów wartościowych, ubezpieczeń, udzielania kredytu, gwarancji lub opcji.

14 W tym zakresie sąd krajowy wyjaśnia w pierwszej kolejności, że zgodnie z orzecznictwem sądów szwedzkich udzielenie gwarancji emisji nie stanowi transakcji zwolnionej w rozumieniu art. 13 cz. 4 B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy (transakcje dotyczące papierów wartościowych).

15 Regeringsrätten stwierdza jednak istnienie rozbieżności w prawie krajowym licznych państw członkowskich, jeżeli chodzi o stosowanie do usług gwarancji emisji zwolnienia przewidzianego przez rzeczony przepis szóstej dyrektywy. W ten sposób w Irlandii i Zjednoczonym Królestwie zostały przewidziane wyrażne zwolnienia z podatku VAT w odniesieniu do takich usług.

16 Ponadto sąd krajowy podnosi, że w orzeczeniach dotyczących wykażni zwolnień przewidzianych w art. 13 cz. 4 B lit. a) lub art. 13 cz. 4 B lit. d) pkt 1, 2 i 5 szóstej dyrektywy Trybunał nie dostarczył żadnej jasnej odpowiedzi odnośnie do tego, czy jedno z takich zwolnień ma zastosowanie do usług polegających na udzieleniu gwarancji emisji.

17 W tych okolicznościach Regeringsrätten postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 13 cz. 4 B [szóstej dyrektywy] należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim zwolnienia [z podatku VAT] mają również zastosowanie do usług (gwarancji emisji) polegających na udzieleniu przez uznaną instytucję kredytową za wynagrodzeniem gwarancji spółce zamierzającej emitować akcje, na podstawie której instytucja kredytowa zobowiązuje się do nabycia akcji, na które nie dokonano zapisu do dnia wygaśnięcia terminu subskrypcji?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

Uwagi wstępne

18 Przed przystąpieniem do oceny podstawy prawnej ewentualnego zwolnienia gwarancji emisji, takiej jak sporna w postępowaniu przed sądem krajowym, należy wyjaśnić, że gwarancja ta objęta jest zakresem zastosowania szóstej dyrektywy, ponieważ stanowi odpłatne świadczenie usług w rozumieniu jej art. 2 ust. 1, z uwagi na to, że istnieje stosunek prawny pomiędzy remitentem a gwarantem oraz że otrzymywana przez gwaranta od remitenta prowizja stanowi rzeczywistą równowartość świadczonej przez gwaranta usługi (zob. podobnie wyroki: z dnia 3 marca 1994 r. w sprawie C-16/93 Tolsma, Rec. s. I-743, pkt 14; z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie C-172/96 First National Bank of Chicago, Rec. s. I-4387, pkt 26; z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie C-270/09 MacDonald Resorts, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, pkt 16).

19 Należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału zwolnienia, o których mowa w art. 13 szóstej dyrektywy, stanowiły autonomiczne pojęcia prawa wspólnotowego, które są ujęte unikaniu rozbieżności w stosowaniu systemu podatku VAT w poszczególnych państwach członkowskich i które należy postrzegać w ogólnym kontekście wspólnego systemu podatku VAT (zob. w szczególności wyroki: z dnia 25 lutego 1999 r. w sprawie C-349/96 CPP, Rec. s. I-973, pkt 15; a także z dnia 28 stycznia 2010 r. w sprawie C-473/08 Eulitz, Zb.Orz. s. I-907 i przytoczone tam orzecznictwo).

20 Jeżeli chodzi o to, czy gwarancja emisji może zostać objęta zwolnieniem z podatku VAT na podstawie art. 13 cz. 4 B lit. a) lub art. 13 cz. 4 B lit. d) pkt 1, 2 i 5 szóstej dyrektywy, to należy przypomnieć, że pojęcia używane do opisu zwolnień wymienionych w art. 13 szóstej dyrektywy powinny być interpretowane w sposób ścisły, ponieważ stanowi one odstępstwa od ogólnej zasady, zgodnie z którą podatkiem VAT objęta jest każda dostawa towarów i każda usługa

wiadczona odpłatnie przez podatnika. Jednakże interpretacja tych pojęć powinna być zgodna z celami, do jakich dążą owe zwolnienia, oraz powinna spełniać wymogi zasady neutralności podatkowej, na której zasadza się wspólny system podatku VAT. Tym samym owa zasada w ciszej interpretacji nie oznacza, że pojęcia użyte w celu opisu zwolnień z art. 13 powinny być interpretowane w sposób, który czyniłby je bezskutecznymi (zob. ww. wyrok w sprawie Eulitz, pkt 27 i przytoczone tam orzecznictwo).

21 Wreszcie, jeżeli chodzi o powody ustanowienia zwolnień z podatku VAT ustanowione w art. 13 cz. III B, to z orzecznictwa Trybunału wynika, że celem tych zwolnień jest zmniejszenie trudności związanych z ustaleniem podstawy opodatkowania i kwoty podlegającej odliczeniu podatku VAT oraz uniknięcie zwiększenia kosztów kredytu konsumenckiego (wyrok z dnia 19 kwietnia 2007 r. w sprawie C-455/05 Velvet & Steel Immobilien, Zb.Orz. s. I-3225, pkt 24).

22 Na pierwsze pytanie sądu krajowego należy więc odpowiedzieć w świetle powyższych uwag.

W przedmiocie zwolnienia na podstawie art. 13 cz. III B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy

23 Chociaż nie wykluczono, iż sporna przed sądem krajowym gwarancja emisji może należeć do kilku kategorii transakcji zwolnionych z podatku VAT na podstawie art. 13 cz. III B lit. a) lub art. 13 cz. III B lit. d) pkt 1, 2 i 5 szóstej dyrektywy, to uwzględniając uwagi przedstawione Trybunałowi w ramach toczącego się przed nim postępowania, w pierwszej kolejności należy rozpatrzyć skierowane pytanie z punktu widzenia przepisów art. 13 cz. III B lit. d) pkt 5 tej dyrektywy regulujących transakcje dotyczące papierów wartościowych.

Uwagi przedłożone Trybunałowi

24 SEB twierdzi, że sporne przed sądem krajowym usługi gwarancji emisji mają charakter autonomiczny w Szwecji i mogą zostać oddzielone od ogólnej usługi emisji papierów wartościowych. Ponadto wskazuje, że w niniejszej sprawie gwarancja emisji została udzielona przez inne podmioty niż podmioty, które wyemitowały akcje.

25 Przysnając, że usługa gwarancji emisji nie stanowi elementu pakietu usług finansowych oraz że powinna ona być rozpatrywana oddzielnie z punktu widzenia podatku VAT, rząd szwedzki uznał, że usługa ta nie jest zwolniona z podatku VAT na podstawie art. 13 cz. III B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy.

26 Jeżeli chodzi o kwalifikację tej usługi, SEB, której stanowisko popiera Komisja Europejska, podnosi, że rzeczona usługa gwarancji emisji stanowi transakcję dotyczącą papierów wartościowych w sposób, w jaki zdefiniował ją Trybunał. Sprawiedliwieści, ponieważ może ona tworzyć, zmieniać lub powodować wygaśnięcie praw i zobowiązań stron w odniesieniu do papierów wartościowych oraz zmieniać warunki prawne i gospodarcze pomiędzy stronami w rozumieniu wyroku z dnia 5 czerwca 1997 r. w sprawie C-2/95 SDC, Rec. s. I-3017, pkt 72, 73; a także wyroku z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie C-235/00 CSC Financial Services, Rec. s. I-10237, pkt 33.

27 Irlandia twierdzi, że w tym państwie członkowskim gwarancja emisji stanowi jedynie element ogólnej usługi i jest nierozdzielnie związana z emisją papierów wartościowych, która obejmuje również usługi doradztwa i sprzedaży. Owa ogólna usługa jest w Irlandii zwolniona z podatku VAT jako stanowiąca transakcję dotyczącą papierów wartościowych objętą art. 13 cz. III B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy.

28 Skatteverket uważa, że udzielenie gwarancji emisji nie może być oceniane jako transakcja

dotyczą papierów wartościowych, ponieważ jako taka gwarancja emisji nie tworzy, nie zmienia ani też nie powoduje wygaśnięcia praw lub obowiązków związanych z posiadaniem akcji. Owe skutki prawne powstają pomiędzy gwarantem i remitentem jedynie wówczas, gdy emisja nie została w całości pokryta przez innych inwestorów oraz gdy gwarant dokona zapisu na niesubskrybowane akcje. Zatem tylko w tej sytuacji będzie możliwe zwolnienie z podatku VAT. Z kolei, jeżeli emisja zostanie całościowo objęta przez inwestorów rynkowych, nie nastąpi jakakolwiek zmiana praw i obowiązków związanych z posiadaniem akcji, a tym samym nie będzie możliwe jakiejkolwiek zwolnienie.

Odpowiedź Trybunału

29 W pierwszej kolejności należy przypomnieć, uwzględniając uwagi przedstawione Trybunałowi przez SEB i szwedzki rząd, które są zgodne w tej kwestii, iż wyrażenie w Szwecji sporna gwarancja emisji jako taka może zostać uznana za usługę i może być świadczona w sposób autonomiczny, a nie jako świadczenie związane z innymi usługami świadczonymi w trakcie transakcji emisji akcji.

30 W celu udzielenia odpowiedzi na przedstawione pytanie należy przypomnieć, że w odniesieniu do zakresu zwolnienia opartego na art. 13 cz. 1 lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że transakcje dotyczące akcji i innych papierów wartościowych są transakcjami dokonywanymi na rynku papierów wartościowych oraz że sprzedaż papierów wartościowych obejmuje czynności, które zmieniają sytuację prawną i finansową pomiędzy stronami (ww. wyrok w sprawie SDC, pkt 72, 73).

31 Niemniej jednak Trybunał orzekł również, że transakcje dotyczące papierów wartościowych w rozumieniu art. 13 cz. 1 lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy oznaczają zatem transakcje mogące stworzyć, zmienić lub spowodować wygaśnięcie praw i obowiązków dotyczących papierów wartościowych (ww. wyrok w sprawie CSC Financial Services, pkt 33).

32 W świetle kryterium przyjętego w ten sposób przez Trybunał w ww. wyroku w sprawie CSC Financial Services, to znaczy kryterium zmiany, nawet potencjalnej, sytuacji prawnej i finansowej pomiędzy odnośnymi stronami, należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie, tak jak to podniósł rzecznik generalny w pkt 53 opinii, sporna w postępowaniu przed sądem krajowym gwarancja emisji spełnia warunki ustanowione w tym orzeczeniu.

33 W rzeczywistości bowiem, nawet jeżeli emisja akcji miaaby zostać później w pełni objęta przez inwestorów rynkowych, tak że wykup pozostałych akcji przez gwaranta nie byłby już konieczny, zawarcie umowy gwarancji emisji, takiej jak sporna w postępowaniu przed sądem krajowym, mogłoby samo z siebie tworzyć, zmienić lub spowodować wygaśnięcie praw dotyczących w szczególności akcji, przy czym sama tylko taka możliwość jest już wystarczająca do zakwalifikowania takiej gwarancji emisji jako transakcji dotyczącej papierów wartościowych w rozumieniu tego orzeczenia.

34 Ponadto, podając zgodnie ze stanowiskiem Skatteverket, instytucja kredytowa udzielająca gwarancji w ramach emisji akcji prowadzi do subskrypcji wszystkich emitowanych akcji przez inwestorów rynkowych nie korzysta na podstawie tej transakcji ze zwolnienia z podatku VAT, ponieważ nie doszło do żadnego przeniesienia w szczególności akcji pomiędzy stronami, a tym samym nie doszło do jakiejkolwiek rzeczywistej zmiany ich praw i obowiązków dotyczących prawa w szczególności akcji.

35 Z kolei, jeżeli inna instytucja kredytowa udziela tego samego rodzaju gwarancji emisji w ramach emisji akcji nie prowadzi do pełnej subskrypcji akcji, zobowiązana jest ona do zakupu niesubskrybowanych akcji, która to transakcja, w przeciwieństwie do tego, co twierdzi

Skatteverket, objęta jest zakresem zastosowania szóstej dyrektywy i jest autonomiczna w stosunku do emisji akcji oraz jest zwolniona z podatku VAT, ponieważ w tej sytuacji dojdzie do rzeczywistej zmiany praw i obowiązków stron dotyczących własności akcji.

36 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że interpretacja art. 13 cz. IV B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy, zgodnie z którą gwarancja emisji byłaby zwolniona z podatku VAT w zależności od subskrypcji publicznej lub prywatnej emitowanych akcji, byłaby sprzeczna z zasadą neutralności podatkowej, na której opierają się innymi spoczywa wspólny system podatku VAT ustanowiony przez tę dyrektywę i która sprzeciwia się temu, aby podmioty gospodarcze były traktowane odmiennie w zakresie poboru podatku VAT (wyrok z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie C-363/05 JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust i The Association of Investment Trust Companies, Zb.Orz. s. I-5517, pkt 29 i przytoczone tam orzecznictwo).

37 W związku z tym, że gwarancja emisji, taka jak sporna w postępowaniu przed sądem krajowym, jest zwolniona z podatku VAT jako transakcja dotycząca papierów wartościowych w rozumieniu art. 13 cz. IV B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy, nie jest konieczna w celu rozstrzygnięcia sporu przed sądem krajowym, a tym samym w celu udzielenia odpowiedzi sądowi krajowemu, ocena tej gwarancji również z punktu widzenia rzeczonego art. 13 cz. IV B lit. a) lub art. 13 cz. IV B lit. d) pkt 1 i 2 szóstej dyrektywy.

38 Z uwagi na powyższe na przedstawione pytanie należy odpowiedzieć, iż art. 13 cz. IV B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy powinien być interpretowany w ten sposób, że zwolnienie z podatku VAT przewidziane w tym przepisie obejmuje usługi, jakie instytucja kredytowa świadczy w formie gwarancji emisji za wynagrodzeniem spółce zamierzającej emitować akcje, na której podstawie instytucja ta zobowiązuje się do nabycia akcji, na które nie dokonano zapisu w dniu zakończenia subskrypcji.

W przedmiocie kosztów

39 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 13 cz. IV B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku powinien być interpretowany w ten sposób, że zwolnienie z podatku VAT przewidziane w tym przepisie obejmuje usługi, jakie instytucja kredytowa świadczy w formie gwarancji emisji za wynagrodzeniem spółce zamierzającej emitować akcje, na podstawie której instytucja ta zobowiązuje się do nabycia akcji, na które nie dokonano zapisu w dniu zakończenia subskrypcji.

Podpisy

* Język postępowania: szwedzki.